

عنوان مقاله:

بررسی تزریق پذیری و رابطه آن با نفوذپذیری توده سنگ در ساختگاه سد آغچای

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی مهندسی ژئوتکنیک و مکانیک خاک ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

عارف علی پور - عضو هیئت علمی گروه مهندسی معدن، دانشگاه ارومیه

سجاد چهره قانی - عضو هیئت علمی گروه مهندسی معدن، دانشگاه ارومیه

رسول ابراهیمی ساعتلو - دانشجوی کارشناسی ارشد استخراج معدن، دانشگاه صنعتی امیرکبیر

بهروز دادرسی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معدن

خلاصه مقاله:

تزریق، فرآیند راندن و نهشته کردن ماده ای خارجی به درون فضاهای خالی توده سنگ میزبان است، به گونه ای که ویژگی های مهندسی سنگ میزبان برای سازگاری با اهداف کوتاه و بلند مدت مهندسی اصلاح گردد. ساختگاه سد آغ چای در استان آذربایجان غربی و در 10 کیلومتری غرب شهرستان قره ضیاءالدین واقع است. از نظر نفوذپذیری ساختگاه سد به پنج زون تقسیم بندی شده است که از نفوذپذیری کم به زیاد عبارتند از E، A، B، C، D که مقایسه بین شاخص نفوذپذیری و میزان خوردن در هر زون به صورت نمودارهای میله ای نشان داده شده است. نفوذپذیری در تکیه گاه راست عمده‌تاً در عمق 50 متری کاهش می یابد. در بستر رودخانه نیز از عمق حدود 90 متر به پایین به غیر از چند قطعه اغلب قطعات، نفوذپذیری پائینی دارند. در تکیه گاه چپ، نفوذپذیری در عمق حدود 75 متری به حداقل می رسد. اطلاعات به دست آمده از مجموعاً 339 آزمایش نفوذپذیری لوژن، رفتار انبساطی 36 درصد، رفتار خطی 22 درصد، رفتار آب شستگی 21 درصد، رفتار آشفته 16 درصد و رفتار بسته شدن 5 درصد را نشان می دهند. نتایج نشان می دهد که متوسط میزان جذب سیمان در سنگهای آهکی 220 کیلوگرم در متر و در سنگ های کنگلومرا، سیلتستون و گل سنگ نیز حدود 200 کیلوگرم در متر است که نشانگر سیمان خوری زیاد است.

کلمات کلیدی:

نفوذپذیری، تزریق، خوردن، آغچای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/94538>

